

La influència de la llengua catalana en els noms d'ocell maltesos

Autor: Pere Alzina i Bilbeny
Data de publicació: 12-05-2011

En un viatge a Malta, en Pere Alzina es va adonar de la gran quantitat de noms catalans encara vius a l'illa, tant en la toponímia, com en els cognoms o en el lèxic quotidià. Ara ens avança un estudi sobre la influència de la llengua catalana en els noms dels ocells, prou indicatiu i revelador de la relació de Catalunya amb Malta al llarg de la història.

Introducció

El març del 2010 vaig fer una breu estada a l'illa de Malta. Fou tan sols un petit tast turístic de l'illa gran de l'arxipèlag maltès. Com que sabia, per cultura general, que durant alguns anys l'illa havia estat de sobirania catalana, vaig mirar d'estar amatent a qualsevol rastre o indici de catalanitat.

Amb els ulls ben oberts, amb tots els sentits ben desperts, vaig passejar pels carrers costeruts, rònecs i, alhora, bells de La Valletta. Fou així que em vaig adonar que els cognoms catalans (Soler, Abella, Cardona, etc.) eren presents als comerços i que hi havia algun nom de carrer amb un origen català segur (Carrer "Punent") o probable (Carrer "Tramuntana"). No cal dir que la influència catalana en els cognoms dels maltesos, en la toponímia i en els noms dels carrers és objectiu futur de recerca que, ara com ara, sobrepassa l'abast d'aquest estudi que presento.

El monumental centre històric de La Valletta.
Foto: Pere Alzina

El Carrer Tramuntana, al cor de La Valletta.
Foto: Pere Alzina

El darrer dia a l'illa vaig aprofitar per donar un tomb relaxat per La Valletta. En una llibreria que em va atreure em vaig comprar un llibre d'ocells de Malta intitulat Where to Watch Birds and Other Wildlife in Malta. Vaig obrir-lo i, molt encuriosit per saber com serien els noms en una llengua semítica, vaig donar un cop d'ull al llistat de noms d'ocell maltesos. Aquest comptava, és clar, amb els corresponents noms científics i anglesos. Repassant aquesta relació de noms en maltès vaig tenir una sorpresa majúscula quan em vaig adonar que alguns d'aquests noms eren clavats o molt similars als noms catalans.

L'objecte d'aquest estudi no és cap altre que el de donar a conèixer els noms d'ocell maltesos que tenen un origen català indubtable o altament probable, bo i deixant per a una publicació futura aquells que tinguin un origen català amb un grau de certesa inferior. L'estudi preliminar es clou amb una discussió metodològica, amb una valoració de les limitacions d'aquesta recerca, de tots aquells aspectes que caldria completar i/o millorar per tal que les conclusions extretes incrementessin llur precisió i validesa científica.

Malta: apunts sobre la seva història i la seva llengua

La República de Malta és una illa situada entre Orient i Occident, entre Àfrica i Europa, a mig camí de Gibraltar i del Canal de Suez i, consegüentment, és una illa d'una notable importància estratègica, comercial i militar. Fruit d'aquesta vàlua geoestratègica superlativa, l'illa ha estat cobejada durant la història per una rècula de tribus, pobles, imperis, regnes i estats moderns que han maldat per tenir-la sota la seva sobirania: fenicis, grecs, cartaginesos, romans, vàndals, ostrogots, bizantins, sicilians, angevins, catalans, napolitans, francesos i britànics han estat els dipositaris temporals de la sobirania de l'arxipèlag, periòdicament en disputa.

Malta és l'estat de la Unió Europea amb la densitat de població més elevada. Foto: Pere Alzina

L'illa de Gozo és molt escarpada i, com Malta, és molt humanitzada. Foto: Pere Alzina

Malta va formar part de l'Imperi Català des que Pere II de Catalunya, el 1283, la conquereix en l'anomenat Combat de Malta. El 1345 es crea el Consolat Català de Malta. Durant uns anys resta fora de la sobirania catalana fins que Martí l'Humà la recupera el 1409. De nou i durant més de cent anys l'arxipèlag forma part de Catalunya. El 1530, Carles I, però, cedeix l'illa a l'Orde de l'Hospital de Sant Joan de Jerusalem després que els hospitalers fossin foragitats pels otomans de l'illa de Rodes. A grans trets es podria dir que l'illa forma part de l'Imperi Català en diversos períodes dels

segles XIII, XIV i XV i que, a partir del XVI, és un territori que la Monarquia Hispànica incorpora a través de Catalunya fins que, el 1530, és cedida a l'Orde de l'Hospital de Sant Joan de Jerusalem. Al llarg de la seva història, però, aquest orde compta amb molts superiors provinents de territoris de parla catalana com, per exemple, en Joan d'Omedes (1536-1553) o en Nicolau Cotoner (1661-1680), d'origen mallorquí. L'Orde dels Germans Hospitalers controla l'illa fins que Napoleó la conquereix el 1798. El 1800, però, passa a ser de sobirania britànica. Malta no assoleix la independència de l'Imperi Britànic fins al 1964, any a partir del qual esdevé membre de les Nacions Unides. És un estat que forma part de la Commonwealth.

Roger de Llúria (1245-1305) s'enfrontà a l'armada angevina en el Combat de Malta. Foto: Wikipedia

La Creu de 8 puntes, emblema de l'Orde dels Germans Hospitalers. Foto: Wikipedia

Segons el cens del 2004 l'estat maltès té 404.962 habitants que, amb la seva migrada superfície, conformen la densitat de població més elevada de tots els estats de la Unió Europea (1.298 habitants/km2), triplicant la d'Holanda.

Actualment la llengua maltesa –que és parlada per prop del 100% de la població– i la llengua anglesa –dominada pel 88% de la població i parlada per un 10% dels seus habitants com a primera llengua– són les úniques que són oficials al país. La llengua italiana –oficial abans de 1930 i coneguda pel 66% de la població–, la llengua àrab –sense dades oficials– i la llengua siciliana –sense dades oficials– són llengües parlades també per una minoria de maltesos, que s'estima que és inferior al 5% per al seu conjunt. La llengua francesa és coneguda pel 17% de la població, però no és llengua d'ús social entre maltesos.

El maltès és una llengua semítica, de la mateixa gran família que, per exemple, l'àrab o l'hebreu. Això no obstant, l'alfabet és llatí i hi és palesa la gran influència del sicilià i d'altres llengües veïnes com l'àrab o l'italià. L'anglès també ha influït en la llengua maltesa. La influència de la llengua catalana sobre el maltès no ha estat pràcticament estudiada. Tanmateix, Lluís de Yzaguirre, sense fer-ne un estudi en profunditat, ens revela un tast de dos-cents mots amb un origen català altament probable. Entre ells en destaco: abbokkament, anell, antik, ark, armirall, assalt, fanal, gwardarobba, kap, kastig, kor, korda, moll, moviment, nom, porpra, pronom, sever, sitwat, tir o tirabuxù.

S'estima que un 30-50% del lèxic maltès és d'origen romànic i que un 50-70% és d'origen semític.

Resultats i conclusions

Després de fer una anàlisi comparativa (Taula 1) entre els noms dels ocells en maltès, català, italià, espanyol, francès i anglès se'n poden extreure les següents conclusions:

1. Hi ha 5 noms d'ocell maltesos que són, molt probablement, d'origen català. A saber: "Sturnell"/"Estornell", "Verdun"/"Verdum", "Bucaq"/"Bitxac" "Gawija"/"Gavina", i "Serra"/"Bec de Serra". Aquests 5 noms es corresponen a 11 espècies diferents d'ocells.

"Sturnell": Aquest nom maltès és gairebé idèntic al mot emprat en llengua catalana ("Estornell"), sobretot en la seva fonètica de català oriental. El nom italià s'hi assembla ("Storno"), però no tant com el mot català. I la resta de noms en altres llengües són, clarament, molt més distants que la forma catalana.

"Verdun": És gairebé exacte al "Verdum" català. Comparteix, però, la mateixa arrel que el "Verdone" italià, el "Verderón" espanyol o el "Verdier" francès, ja que es tracta d'un ocell de tons verdosos dominants.

Estornell (Sturnus vulgaris) en plomatge hivernal.
Foto: Pere Alzina

Mascle de verdum (Carduelis chloris).
Foto: Wikipedia

"Bucaq": És pronunciat "Butxac" en llengua maltesa i és el substantiu que aplega genèricament les dues espècies que en català anomenem "Bitxac" –el bitxac comú i el bitxac rogenc–. És el cas més exemplar d'un mot maltès que només s'assembla al sinònim català i és totalment diferent de qualsevol altre sinònim en les altres llengües comparades ("Saltimpalo" en italià, "Tarabilla" en espanyol, "Tarier" en francès o "Stonechat" en anglès).

"Gawija": És similar a la "Gavina" catalana. Ambdós mots s'empren també en genèric per a les diverses espècies de gavines –les que són més menudes que els gavians–. El mot català "Gavina" s'hi assembla molt més que els sinònims en les altres llengües comparades ("Gabbiano" en italià, "Gaviota" en espanyol, "Mouette" en francès o "Gull" en anglès).

Mascle de bitxac (Saxicola torquatus)
Foto: Wikipedia

La gavina riallera (Larus ridibundus) és més comuna a l'hivern. Foto: Wikipedia

"Serra": És similar al nostrat "Bec de Serra", de nom més llarg però és l'únic mot dels comparats que inclou la mateixa paraula –"Serra"– en el nom de l'ocell. És lleugerament diferent de la "Serreta mediana" en espanyol i molt allunyat ja del "Smergo minore" italià o del "Harle huppé" francès.

El bec de serra mitjà (Mergus serrator) és un hivernant regular a la nostra costa. Foto: Wikipedia

2. Hi ha 3 noms d'ocell maltesos que podrien tenir un origen català per bé que amb un grau de certesa inferior, comparat amb els exemples descrits anteriorment. Aquests tres noms d'ocell són:

"Kappun": Aquest mot en maltès designa el Bitó català, una espècie molt amenaçada al nostre país i de caràcter esquiu. "Kappun" no s'assembla amb cap dels noms comparats en aquest article. Tanmateix, en català popular "Capó d'aigua" designa el bitó i és versemblant de creure que aquí hi ha l'arrel del nom en llengua maltesa.

El bitó (Botaurus stellaris) és un ocell molt esquiu i difícil de ser observat. Foto: Wikipedia

"Arpa": Aquest és el mot maltès per designar l'"Àguila pescadora", una espècie ben consolidada a les Illes Balears, però que també havia criat als penya-segats de la costa catalana. Cap llengua comparada en aquest estudi té un

nom similar a "Arpa". En italià s'anomena "Falco pescatore", en espanyol "Águila pescadora", en francès "Balbuzard pêcheur", en anglès "Osprey" i en català "Àguila pescadora" o "Àguila peixatera". Això no obstant, en llengua catalana el substantiu "arpa" té una accepció que s'hi acosta genèricament, car "arpa" és sinònim d'"àguila" o "esparver" segons ho testimonia el Diccionari Català-Valencià-Balear. També en llengua catalana tenim "Arpella" que designa una espècie de rapinyaire d'aiguamolls i altres aigües somes, hàbitats que pot compartir també amb l'àguila peixatera.

"Farrug": És pronunciat "Farrutx" en llengua maltesa i es correspon al "Gaig blau" català, un ocell de tons blavosos que viu, actualment, a l'Empordà i a la plana de Lleida. "Farrug" no concorda amb cap ni un dels noms de les llengües comparades. Això no obstant, el mot "Farrug" és notificat per Joan Coromines en llengua catalana en un document del 1395. A més, "Farrutx" (o "Farroig") és un llinatge català –força estès a Mallorca– com també un substantiu que en català té, com a mínim, dues accepcions. La primera és la d'un farratge de flor groga i la segona és la d'una farina processada grossa que alimenta el bestiar segons consta al Diccionari Català-Valencià-Balear. Més enllà de la semblança fonètica, cap de les accepcions suara esmentades, sembla que guardi cap mena de relació amb el mot maltès. Ara bé, en el terme d'Artà (Mallorca) existeix un topònim anomenat "Bec de Farrutx". El topònim sembla revelar-nos que "Farrutx", en català antic de Mallorca, designaria un ocell, ja que són els únics éssers de tot el regne animal que tenen "bec". Avui, però, no es disposa de cap mena d'informació que ajudi a escatir de quina espècie d'ocell es podia tractar però fa que el topònim d'Artà tingui un sentit ver i diàfan.

L'àguila pescadora (Pandion haliaetus) s'ha extingit de Catalunya però nidifica a les Illes Balears.
Foto: Wikipedia

L'arpella (Circus aeruginosus) caça en aiguamolls i aigües somes, hàbitats que comparteix també amb l'àguila pescadora quan és de pas al nostre país. Foto: Wikipedia

El gaig blau (Coracias garrulus) és un ocell estival que viu en espais agraris o agroforestals. Foto: Wikipedia

3. De les 167 espècies d'ocells (residents, hivernants, estivals i de pas) recollides al llibre, 14 tenen un origen

català altament probable. D'aquesta dada en podem inferir que el 8% dels noms actuals dels ocells en maltès tenen un origen català.

4. Hi ha uns altres 15 noms d'ocell maltesos que podrien tenir també un origen català difícilment verificable, ja que el nom és similar a una, dues o, fins i tot, a tres de les llengües comparades. Així, no és possible dirimir amb absoluta certesa quina és la llengua originària del nom maltès, però aquest dubte és vàlid tant per als noms catalans com per als sinònims francesos, italians o, fins i tot, anglesos. Aquest contingent de noms d'ocell representa el 9% del total.

Exemples de possible origen català o francès:

"Sarsella" (Anas querquedula): és "sarset" o "sel·la" en català popular i "sarcelle" en francès.
"Kuluvert" (Anas platyrrhynchos): és "(ànec) collverd" en català i "(mallart) colvert" en francès.

El mascle de collverd (Anas platyrrhynchos) té un plomatge vistós i acolorit. Foto: Wikipedia

"Rozinjol" (Luscinia megarrynchos): és "rossinyol" en català i "rossignol" en francès.
"Avultun" (Gyps fulvus) : és "voltor" o "vultu" (català popular) en català i "vautour" en francès.

Exemples de possible origen català o italià:

"Bekkafik" (diverses espècies de moixons insectívors): és "becafigues" en català popular i "beccafico" en italià.
"Capinera" (Sylvia atricapilla): "capinegra" en català popular i "capinera" en italià.

El mascle del tallarol de casquet (Sylvia atricapilla) o capinegra té el capell de color negre i la femella de color marró. Foto: Wikipedia

Exemples de possible origen català, italià o francès:

"Cikonja" (Ciconia ciconia): és "cigonya" en català, "cicogna" en italià i "cigogne" en francès.

La cigonya (Ciconia ciconia) té un nom molt similar en diverses llengües romàniques. Foto: Wikipedia

"Sparvier" (Accipiter nisus): és "esparver" en català, "sparviere" en italià i "epervier" en francès

5. D'aquest estudi preliminar comparatiu, se'n pot inferir que la influència –segura, probable o possible– de la llengua catalana en els noms dels ocells maltesos podria atènyer ben bé el 17% del total dels ocells observats a Malta. Com a contrapunt convindria remarcar que, en tant que estudi preliminar, no s'ha analitzat la concomitància de tots els noms d'ocell maltesos amb els diversos centenars de noms populars catalans. En conseqüència, si es dugués a terme un estudi més exhaustiu fa tot l'efecte que el percentatge d'influència de la llengua catalana sobre els noms dels ocells maltesos es veuria incrementat en major o menor grau.

6. A primer cop d'ull, aquest 17% d'influència aproximada de la llengua catalana en els noms dels ocells en maltès es podria valorar com a "baix" o, si més no, minoritari respecte a la resta de llengües (àrab, sicilià, italià, francès, anglès i espanyol) amb capacitat potencial d'influir en la llengua maltesa. Aquesta dada ha de ser, però, valorada en la seva justa mesura i, per això, caldria tenir ben present un parell de consideracions. La primera és que la llengua catalana només podia influir en les espècies comunes i abundants a l'arxipèlag. La llengua catalana no podia influir en el nom maltès de les espècies de pas, de les nidificants o hivernants escasses, o en les espècies d'aspecte extern massa similar com per tenir noms populars diferents i no pas només un de sol i genèric. Aquestes espècies "comunes" no superen normalment la seixantena o setantena. Per tant, si només es tinguessin en compte aquestes espècies més abundants, el percentatge d'influència de la llengua catalana s'incrementaria notablement. La segona consideració és que la presència del català és llunyana en el temps, motiu pel qual aquesta llengua ha perdut la seva capacitat d'influència. Així doncs, tenint en compte aquests dos factors acabats d'esmentar -només comptar les espècies comunes i l'absència del català a l'illa en els darrers segles- que actualment pervisqui un 10-15% de noms maltesos d'ocells que tenen un origen català és una dada molt significativa i, com a tal hauria de ser presa en consideració de cara a futurs estudis lingüístics d'influències en el lèxic maltès.

7. La influència de la llengua espanyola en el nom maltès dels ocells sembla que és molt baixa, ja que pocs noms en aquesta llengua s'assemblen als corresponents noms en maltès i quan n'hi ha algun que hi té una certa similitud sempre n'hi ha un altre (català, francès o italià) que té un nivell de semblança notablement superior.

Discussió i limitacions de l'estudi preliminar

1. Àmbit i profunditat de l'estudi comparatiu: Les 167 espècies d'ocells observades a l'illa de Malta es corresponen, és clar, a 167 noms oficials en català, però també a diversos centenars de noms populars en català. Caldria un estudi comparatiu molt més exhaustiu per determinar la influència dels centenars de noms populars catalans en els noms respectius d'ocells en maltès. La profunditat que requeriria aquesta investigació és fora de l'abast d'un estudi preliminar d'aquesta mena. Per motius d'eficiència, doncs, s'ha focalitzat la recerca en aquells noms maltesos que, a tenor del coneixement de l'autor, feien preveure, a priori, una connexió amb els noms respectius en llengua catalana.

2. Semblança dels noms en les diverses llengües romàniques: Les llengües romàniques (català, francès, occità, espanyol, sicilià, etc.) tenen, sovint, noms similars per designar les mateixes espècies d'aus. Això no és res més que el fruit de compartir un tronc comú lingüístic (el llatí) i/o de la influència variable que han exercit unes llengües sobre les altres en funció de l'hegemonia política, econòmica, militar i, és clar, lingüística, de cada període històric. Aquesta

similitud compartida en diverses llengües romàniques dificulta la recerca del mot primigeni que ha influït en la llengua maltesa. Un bon exemple és el nom "cikonja" maltès, que tant en català com en espanyol, francès o italià tenen la mateixa arrel i una fonètica força similar.

3. Desconeixement dels noms dels ocells en llengua siciliana: Aquesta llengua –coneguda també científicament com a "calabro-siciliana"– és parlada avui a Malta per una minoria de la població. Es considera, però, que al llarg de la història ha influït en un grau similar o lleugerament superior a l'àrab i en un grau molt superior a l'italià. El sicilià, actualment, no és oficial a la zona on es parla (Sicília, Calàbria i Salento) i, per tant, no és present en el sistema educatiu. Malgrat això la llengua encara és viva al carrer. Malauradament, no es disposa dels noms –ni oficials ni populars– dels ocells en aquesta llengua i, per tant, la seva influència en la llengua maltesa no ha pogut ser valorada en la seva justa mesura i resta, probablement, infraestimada.

Àmbit geogràfic de la llengua siciliana i distribució dels seus dialectes. Foto: Wikipedia

4. Desconeixement dels noms dels ocells en occità: Els francesos dominaren l'illa de Malta en diversos períodes (Carles d'Anjou al s.XIII i Napoleó a finals del XVIII) quan la llengua occitana era parlada per prop del 40% de la població francesa. L'occità com a llengua principal del 40% de francesos i amb els parlants en les zones més pròximes de França (Marsella, Montpeller, Toló, etc) a l'illa de Malta podria haver exercit una certa influència en el maltès. Dissortadament, però, no es disposa del llistat de totes les espècies en llengua occitana per a poder-les comparar amb la llengua maltesa i, d'aquesta manera, poder-ne inferir la possible influència que va poder exercir la primera llengua sobre la segona.

Àmbit de distribució històrica de la llengua occitana
Foto: Wikipedia

5. Desconeixement de tots els noms populars per a totes les llengües comparades: L'estudi només incorpora els noms populars de la llengua catalana i no pas els noms populars en llengua francesa, italiana, espanyola o anglesa perquè no es disposa d'ells. Per a la gran majoria de llengües, els noms "oficials" dels ocells es determinen a la segona meitat del segle XX. Són decisions d'estandardització més o menys arbitràries que efectuen, normalment, experts en ornitologia i no pas experts en lingüística. L'establiment d'un nom oficial d'un ocell deixa enrere molts noms populars que cauen en desús ja que no surten publicats a les guies d'identificació d'aus. En català no existeix un compendi de tots els noms populars dels ocells en el nostre domini lingüístic, però hi ha un Tesaure de Noms Comuns d'Ocells destinat al Banc de Dades de Biodiversitat de Catalunya que constitueix una bona eina d'aproximació a molts dels noms populars de les aus en llengua catalana. Es desconeix l'existència d'un compendi similar en llengua italiana, espanyola, anglesa o francesa.

Apunts terminològics

Llengua siciliana: anomenada tant en àmbit polític com en àmbits socials "dialecte" a Itàlia, però en termes científics considerada una de les diverses llengües itàliques. Anomenada també "calabro-sicilià" pels lingüistes.

Pere Alzina i Bilbeny

Biòleg i consultor ambiental

Agraïments: a l'Institut Nova Història per col·laborar econòmicament en la redacció de l'estudi i ajudar a la seva difusió social. A en Jordi Bilbeny, en Manel Capdevila, en Miquel Colomer, en Pep Mayolas, en Francesc Rodríguez i la Carme Solà per les seves aportacions en la millora del text.

Bibliografia

Alcover, A. Ma. & Moll, F. de B.: Dicionari Català-Valencià-Balear; Palma de Mallorca (1978).
Borg, A. J. & Azzopardi-Alexander, M.: Maltese; Routledge (1997).
Casha, A.: Where to watch birds and other wildlife in Malta; Birdlife (2004).
Coromines, J.: Diccionari Etimològic i Complementari de la Llengua Catalana, vol. III, p. 900 (1985).
Diversos autors: Gran Enciclopèdia Catalana.
Diversos autors: Noms comuns d'ocells en base a les prospeccions ornitològiques de camp entre 1980 i 1984; Arxiu personal de Xavier Ferrer a la Universitat de Barcelona.
Estrada, J.: Ocells de Catalunya, País Valencià i Balears. Lynx Edicions (2010).
Ferrer, X.: Tesaure de noms comuns d'ocells destinats al Banc de Dades de Biodiversitat de Catalunya; Inèdit (2001).
Gordon, Raymond G., Jr. (ed.): Ethnologue: Languages of the World, Fifteenth edition. Sicilian: A language of Italy Ethnologue (2005).
Maluquer, J.: Els ocells de les Terres Catalanes Ed. Barcino (1981).
Muntaner, J., Ferrer, X., Martínez, A. et al.: Atlas dels ocells nidificants a Catalunya i Andorra; Ed. Ketres, Barcelona (1984).
Sallent, A. : « Els noms dels ocells de Catalunya » ; Butlletí de Dialectologia Catalana, 10:54-100 (1922).
Yzaguirre, Lluís de: Catalunya-Malta: la connexió perduda (2008).
http://latel.upf.edu/terminotica/membres/DE_YZA/PUBLI/catalunya_malta.pdf.

Taula 1: Correspondència dels noms dels ocells en diverses llengües que han pogut influir en el maltès

Nom científic

Maltès

Català
Català Popular

Italià

Espanyol

Francès

Anglès

Sturnus vulgaris
STURNELL
Estornell vulgar
-

Storno

Estornino pinto

Etourneau sansonnet

Common Starling

Carduelis chloris
VERDUN
Verdum
-

Verdone

Verderón común

Verdier d'Europe

Greenfinch

Saxicola rubetra
BUCAQQ tas-Silla
Bitxac rogenc

-

Stiaccino

Tarabilla norteña

Tarier des prés

Whinchat

Saxicola torquatus
BUCAQQ tax-Xitwa
Bitxac comú
-

Saltimpalo

Tarabilla común

Tarier pâtre

Common Stonechat

Mergus serrator
SERRA
Bec de Serra Mitjà
-

Smergo minore

Serreta mediana

Harle huppé

Red-breasted Merganser

Larus melanocephalus
GAWWIJA Rasha Sewda
Gavina capnegra
-

Gabbiano corallino

Gaviota cabecinegra

Mouette mélanocéphale

Mediterranean Gull

Larus minutus
GAWWIJA Zghira
Gavina menuda
-

Gabbianello

Gaviota enana

Mouette pygmée

Little Gull

Larus ridibundus
GAWWIJA Rasha Kannella
Gavina riallera
-

Gabbiano comune

Gaviota reidora

Mouette rieuse

Black-headed Gull

Larus genei
GAWWIJA Geddumha Rqiq
Gavina capblanca
-

Gabbiano roseo

Gaviota picofina

Goéland railleur

Slender-billed Gull

Larus fuscus
GAWWIJA Daharha Iswed
Gavià Fosc
-

Zafferano

Gaviota sombría

Goéland de la Baltique

Baltic Gull

Larus michahellis
GAWWIJA Prima
Gavià argentat
-

Gabbiano reale

Gaviota patiamarilla

Goéland pontique

Caspian Gull

Pandion haliaetus
ARPA
Àguila pescadora
Arpa és sinònim de rapinyaire en sentit genèric

Arpella és una espècie de rapinyaire d'aigües somes

Falco pescatore

Aguila Pescadora

Balbuzard pêcheur

Osprey

Coracias garrulus
FARRUG
Gaig blau
-

Ghiandaia marina

Carraca Europea

Rollier d'Europe

European Roller

Botaurus stellaris
KAPPUN
Bitó
Capó d'aigua

Tarabuso

Avetoro Común

Butor étoilé

Great Bittern

Descarregueu la versió en PDF d'aquest article

Referències:

La influència de la llengua catalana en els noms d'ocells maltesos, Institut Nova Història, 12/05/2011
La influència de la llengua catalana en els noms d'ocells maltesos: apunts preliminars. Publicat a "Terminàlia" de la Societat Catalana de Terminologia de l'Institut d'Estudis Catalans
http://www.radiomarina.com/noticia.php?id=5269
http://www.tv3.cat/pprogrames/elmediambient/meaSeccio.jsp?seccio=agenda
http://informacio.e-noticies.cat/agenda/conferencia-la-influencia-de-la-llengua-catalana-en-els-noms-docell-maltesos-57184.html
http://www.sostenible.cat/sostenible/web/agenda/sos_agenda_web.php?cod_idioma=1#activitat19894
http://www.naciodigital.cat/post/25834
http://www.ecodiari.cat/noticia/6896/estornell/maltes/tamb/catala
http://joancalsapeu.blogspot.com/2011/06/els-ocells-catalans-de-malta.html
http://ichn.iec.cat/pdf/N96.pdf
http://www.enriccanela.cat/index.php/2011/09/25/la-influencia-de-la-llengua-catalana-en-els-noms-docell-maltesos/
http://mariusdomingo.blogspot.com/2011/09/ornitonimia.html
El Matí Digital. http://elmati.cat/article/2381/la-influencia-del-catala-en-el-maltes
Revista Abellerol de l'Institut Català d'Ornitologia
http://www.ornitologia.org/mm/file/queoferim/divulgacio/publicacions/abellerol/abellerol44.pdf